

כל שעה פרק שני פסחים

סד א מ"י פ"א מהל'
תמן הל' ד':
סה ב מ"י שם הלכה ו
סג ס"ג ל"ח ע"ו:
ג מ"י פ"ט מהל' קרנן
פסק הלכה ט':

מוסף רש"י

תמה על עצמן וכו'.
דמ"ל מותר בהנאה כל
שעה וכו' לאחור הפסק
ופליגא דר' יהודה לפסק
תמן שעבר עליו הפסק
אסור בהנאה (יע"ל בב.).

מוסף תוספות

א. [ד]אי מותר באכילה
לר"ש בשש שעות
אחרונות. מנא ליה דאתאן
לתי"ק דילמא ר"ש היא
ואלילה דחמשה עשר קאי.
תוס' שא"ן ב. דאמר דלא
יאכל דוקא הוי איסור
הנאה. תוס' הל"ש.
ג. ולאחר זמנו. שם.
ד. דמסתבר לרמב"ם אהר"י
כל לאוי דאכילה דכתיב
גבי חמץ. שם. ה. דאפילו
כפסק נמי הוא חיוב. תוס'
ר"פ. ו. בשלמא גבי עירל
נימא דר"ל דחייב לאכול
מנה ומרור ומכל מקום
פסק לא מצי למיכל
כדכתיב כל עירל לא יאכל
בו. שם. ז. וס"ד אמינא
כיון דכתיב על מצות
ומרורים יאכלוהו ובפסח
גילו חיוב למול. תוס'
שא"ן. ח. אע"ג דאי אפשר
לו למול מפני הסכנה הוי
עירל כיון שגויע חומץ.
תוס' יעומע.

רבינו הגנאל

ר' יוסי הגלילי, מאי היא,
דנתיא חמץ לפני זמנו
ולאחר זמנו עובר עליו וכו'
מנ, אי ר' יהודה, חמץ
סתמא קנתי דאסור ואפילו
דנכרי. אי ר' שמעון

רבי שמעון אומר חמץ לפני זמנו ולאחר זמנו אינו עובר עליו
ב"א ב"א. נראה דלרבי שמעון נהי דאין עובר עליו בלאו
דחמץ לפני זמנו מודה הוא דאסור באכילה משש שעות ולמעלה
מדאמרין בפ"ק (לעיל דף יד.) אין
הטמאה משמע הא לצדה שורפין

בשש ואי מותרת לאכול יאכלנה עד
הלילה ועוד דקאמר משעה שאסור
באכילה אסור בהנאה אתאן לת"ק
מכלל דלרבי שמעון אסור באכילה
אע"פ שאינו אסור בהנאה דהיינו
אחר שש^א ונראה דנפקא ליה מתשביטו
ומאך חלק ומשמע תשביטו שלא כדרך
הנאה דהיינו אכילה אצל להסיקו תחת
תבשילו מותר לרבי שמעון וא"ת למה
שורפין בשש לרבי שמעון יסיקו עד
הלילה מעט מעט תחת תבשילו וי"ל
דגרינן שמה יאכלנו וכן לרבי יוסי
הגלילי דשרי חמץ להסיקו תחת
תבשילו היינו הכל צידד אצל מעט
משע לא שמה יאכלנו דמסתמא אית
ליה אור לארבעה עשר צדקין וכו':
אם כן מה תלמוד לומר **לא תאכל**
ע"ז. הלשון דחוק ונראה
לרשב"א דהכי פירושו והלא כבר
נאמר תאכל עליו מנחה והוא עליו
ע"כ אאכילת פסח קאי הכי נמי
לא תאכל עליו חמץ קאי נמי אשעת
אכילת פסח וקשה אמאי איצטרך
קרא להכי מתיבה תימי שהיא צבל
תאכל חמץ צ"ד דהא כולוהו קראי
מזכירין לקמן אליבא דרבי שמעון:
והד לפני זמנו. וא"ת ולחוקיה^ב
מננן איסור הנאה לפני זמנו^ג
דליכא אלא חד לא יאכל והוא
מסבדך מוקמינן תוך זמנו ואורי'^ד
כיון דחד מהנהו קראי משמע איסור
הנאה לא נחלק צייטס^ה:

מחמת דבר אחר. פי' ריב"א
מחמת דבר אחר דלא
מינו דעל ידי שאור מיקרי חמץ טפי
משנתחמץ מאליו כדמוכח בפרק כל
המנחות (מנחות ב:) אלא כגון שנתחמץ
על ידי שמרי יין שמיבשין השמרים
בזמנו כאשר עושין בדרך אשכנז
ול"ד לעיסה שילושה ציין לית ציה
כרת וש צה ללו:

ואידך נפקא לה מבערב תאב"ו
בצוה. תימה לר"י דכפ'
קמא דקדושין (ד' ז'): נפקא לן בזמן
הזה ממושבותיכם דכתיב גבי מנחה
והיינו דלא כחד ועוד תימה לרז' אחא
זר יעקב דאית ליה בשילהי ערבי
פסחים (לקמן קכ.) מנחה בזמן הזה
דרבנן ודריש התם לכולוהו קראי דלא
ככל התנאים^ו:

כל ער"א יאכל בו וכו' בן נבר
לא יאכל בו בן הוא אינו אוכל
אבל אוכל הוא במצוה ומרור. תימה
גבי זן נכר שהו מומר אמאי
איצטרך קרא פשיטא שחייב לאכול מנחה^ז
פשיטא דאזו מנחה קדושה אית צה^ח וי"ל דאיצטרך להיכא דנשחט הפסח כשהיה מומר ועשה תשובה דאף על גב דלא אכיל בפסח דאין נאכל
אלא למנויו^ט מכל מקום חייב לאכול מנחה ומרור^י:

ער"א. פי' הקונטרס שמתו אחיו מחמת מילה ולפירושו פסול נמי בתרומה דזהערל (יעמות ע.) ושם יליף תרומה מפסח בגו"ש דתושב ושכיר
והא דמיבעיה לן התם (דף ע"א) ערל קטן מהו לסוכו שמן של תרומה ערלה שלא בזמנה פוסלת או לא יש לחלק צין שלא בזמנה דקטן
שאין חייב למוול כיוצא בו^י למתו אחיו מחמת מילה דכיוצא בו צייצין^{יא} ומדע דהא טומטום אינו אוכל בתרומה דזהערל (שם ע"ב) אף על גב
דמסבדך אין חייב לקרוע הוא הדין מתו אחיו מחמת מילה דאינו אוכל אף על גב דאינו חייב למוול:

ומשעה שאסור באכילה. היינו משש שעות ולמעלה דלמרן (ע"א) לפני
זמנו בלאו והא מילתא רבי יהודה קאמר לה כדמפרש בגמרא
אתאן לתנא קמא: **סמה על עולמן** וכו'. דלפילו בתוך המועד
קאמר דמותר בהנאה וקא

ולמעלה שחיתה דהיינו משש שעות
ולמעלה שחמה נותה להעריב: הכי
גרסינן חמץ אין לי אלא שנתחמץ
מאליו: מנין לפסח מזרים. שלא
נהגו זו איסור חמץ אלא יום אחד:
פ"ל לא יאכל חמץ וסמך ליה היום
אסם ויזא"ס. לא יאכל חמץ היום:
ואי צעים אימא סמוכין לא דריש.
רבי יהודה אלא צמסנה מורה
לחוד והכי שמעינן ליה בפרק
קמא דיצמות (ד' ז' ט'^א). הלכך לית ליה
דרבי יוסי הגלילי: **לקוצעו חוצה**.
האי שצעת ימים^ב תאכלו מנחה ללו
לאקושי איסור חמץ למנחה אכילת מנחה
אחא אלא לאקושי אכילת מנחה
לאחרת חמץ לקצוע חכ"ל מנחה חוצה
לדורות כל זמן שהוא מוזהר על החמץ
ואפילו בזמן שאין פסח דלא תימא על
מנחה ומרורים יאכלוהו כתיב^ג אי
איכא פסח מיחייב באכילת מנחה ואי
לא לא: **צערעו** תאכלו מנחה. קרא
יתירא הוא דהא כתיב על מנחה
ומרורים יאכלוהו: **לעמא** ושהיה
בדרך רחוקה. שאף על פי שאינו
עושה פסח חייב באכילת מנחה:
לא ניכול לא נתייב: **ערל** שמתו
אחיו מחמת מילה: **זן נכר**. (מי"ט)
שמתכרו מעשיו לאציו שצמסין ולא
לכל התורה: **כתיב** צה"ל. ערל זון
נכר וכתיב טמא ושהיה בדרך רחוקה
דליכול מנחה ואף על גב דמצי לילף
מנייה הלכך איצטרך היקישא
לקוצעו חוצה. ומקראי אחרני טובא
כגון שצעת ימים מנחה תאכלו^ד וכגון
מנחה יאכל את שצעת הימים^ה לא
נפקא ליה קציעות חוצה דהנהו
לאו חוצה נינהו אלא מנחה יאכל
ולא חמץ ואם רצה ליזון שלא מחמץ
ושלא ממנחה הרשות צידו ומדע
דאז צולוהו כתיב את שצעת הימים
וחוצת מנחה אינו אלא לילה הראשון
כדילפינן בפרק בתרא^ו אצל מההוא
קרא נפקא לן חוצה לילה הראשון
מדכתיב להיקישא גבי פסח וכדכתיב^ז
תאכל עליו מנחה כי פסח לילה
הראשון אף היקישא שלא בזמן
פסח ללילה ראשון ואהני היקישא
למימרא דקציעת חוצה דהיקישא
לאו לכל שצעה אלא ללילה הראשון:
דישראל

אפילו דנכרי ואי רבי שמעון
דישראל

דאסור בפסח הא נמי
פשיטא דאזו מנחה קדושה אית צה^ח וי"ל דאיצטרך להיכא דנשחט הפסח כשהיה מומר ועשה תשובה דאף על גב דלא אכיל בפסח דאין נאכל
אלא למנויו^ט מכל מקום חייב לאכול מנחה ומרור^י:

ער"א. פי' הקונטרס שמתו אחיו מחמת מילה ולפירושו פסול נמי בתרומה דזהערל (יעמות ע.) ושם יליף תרומה מפסח בגו"ש דתושב ושכיר
והא דמיבעיה לן התם (דף ע"א) ערל קטן מהו לסוכו שמן של תרומה ערלה שלא בזמנה פוסלת או לא יש לחלק צין שלא בזמנה דקטן
שאין חייב למוול כיוצא בו^י למתו אחיו מחמת מילה דכיוצא בו צייצין^{יא} ומדע דהא טומטום אינו אוכל בתרומה דזהערל (שם ע"ב) אף על גב
דמסבדך אין חייב לקרוע הוא הדין מתו אחיו מחמת מילה דאינו אוכל אף על גב דאינו חייב למוול:

א) לעיל כג. לקמן לב. י.
ב) לקמן מה. א) לקמן ו.
ג) נכרות כא: יעמות ד.
ד) סנהדרין טו: י. א) לקמן
ה) וקב. ו) לקמן ז.
ו) וכן בכרית
ז) וכן בכרית
ח) וכן בכרית
ט) וכן בכרית
י) וכן בכרית
יא) וכן בכרית
יב) וכן בכרית
יג) וכן בכרית
יד) וכן בכרית
יז) וכן בכרית
יח) וכן בכרית
יט) וכן בכרית
כ) וכן בכרית
כא) וכן בכרית
כב) וכן בכרית
כג) וכן בכרית
כד) וכן בכרית
כה) וכן בכרית
כו) וכן בכרית
כז) וכן בכרית
כח) וכן בכרית
כט) וכן בכרית
ל) וכן בכרית
לא) וכן בכרית
לב) וכן בכרית
לג) וכן בכרית
לד) וכן בכרית
לה) וכן בכרית
לו) וכן בכרית
לז) וכן בכרית
לח) וכן בכרית
לט) וכן בכרית
לכ) וכן בכרית
למ) וכן בכרית
לנ) וכן בכרית
לו) וכן בכרית
לז) וכן בכרית
לח) וכן בכרית
לט) וכן בכרית
לכ) וכן בכרית
למ) וכן בכרית
לנ) וכן בכרית

תורה אור השלם

1. לא תאכל עליו חמץ
שבעת ימים תאכל עליו
מצות לחם עני פי
ב) וכן בכרית
ג) וכן בכרית
ד) וכן בכרית
ה) וכן בכרית
ו) וכן בכרית
ז) וכן בכרית
ח) וכן בכרית
ט) וכן בכרית
י) וכן בכרית
יא) וכן בכרית
יב) וכן בכרית
יג) וכן בכרית
יד) וכן בכרית
יז) וכן בכרית
יח) וכן בכרית
יט) וכן בכרית
כ) וכן בכרית
כא) וכן בכרית
כב) וכן בכרית
כג) וכן בכרית
כד) וכן בכרית
כה) וכן בכרית
כו) וכן בכרית
כז) וכן בכרית
כח) וכן בכרית
כט) וכן בכרית
ל) וכן בכרית
לא) וכן בכרית
לב) וכן בכרית
לג) וכן בכרית
לד) וכן בכרית
לה) וכן בכרית
לו) וכן בכרית
לז) וכן בכרית
לח) וכן בכרית
לט) וכן בכרית
לכ) וכן בכרית
למ) וכן בכרית
לנ) וכן בכרית

הגהות הב"ח

א) נכריא למתיל חמץ
אין לו: ב) רש"י ד"ה
לקוצעו וכו' שצעת מנחה
תאכל עליו מנחה ללו:

